

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici a 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

Să ne strângem rîndurile!

Acest articol, ce se resumă într'un puternic apel la stringerea rîndurilor, ne vine dela un fruntaș al partidului național.

După un period, aproape de doi ani, petrecut în sbuciumări și nedumeriri ar fi sosit timpul acum, ca să ne strîngem rîndurile.

Lucrare așteaptă dela noi cauza mare națională; romanitatea noastră ne obligă, inima ne trage, și mintea ne impune această lucrare, pentru-ca să ne lăsam fără fructe jertfele aduse pe altarul națiunii și să nu neglijăm a face totul, ce e de lipsă spre apărarea noastră în marele proces ce curge pentru existența și viitorul nostru, proces impus nou de soarte și de împregiurări.

Stringerea rîndurilor și lucrarea potrivită cu aceasta are să reese, ca o urmare firească din acea convingere a națiunii noastre, că toate câte ni-s-au făcut și ni-s-au spus, spre a ne presenta o schimbare oare-care în situația noastră, toate acelea sînt numai presupunțiuni fără basă reală, sînt numai icoane potem-chine, spre a ne duce în eroare asupra adevărului dureros; toate acelea sînt nimic altceva decît rezultatul lucrării cătorva oameni creduli în bunăvoința stăpînirii, ori dacă nu, o mare tragere pe sfoară, făcută din partea unui om, care a pus și pune și acum mai pe sus interesele efemere și temporale ale persoanei sale, decît cele ale națiunii, ale poporului românesc.

Nu numai inspirațiunile noastre subiective, — cari de altcum rezultă din cunoașterea intereselor culturale și de propășire spre o dezvoltare sigură și durabilă a romanismului și a altor interese văzute și simțite de noi — sînt motorul din care trebuie să se iesească în mintea și inima fiecărui român convingerea, că cel mai neiertat păcat care-l poate comite un român este: ducerea în rătăcire a bunei credințe a poporului asupra condițiunilor și cerințelor de lucrare, cari i-le pretinde asigurarea existenței și viitorului său.

Convingerea aceasta trebuie să o aibă ori-care Român, fără considerare la aceea, că ce nuanță politică reprezintă, că unde trăește: aici ori în România, și că oare în ce condițiuni ale societății e pus: sus, foarte sus, ori mai pe jos, printre ceilalți mulți muritori, cari fac temelul zidirii noastre naționale.

Înainte ochilor nostri se adevărește un fapt s'evîrșit deja înspre povîrniș; cei cari au lucrat conștiință în această direcție funestă trebuie negreșit să simtă amare remușcări de conștiință. Aceasta e partea lor subiectivă. Din partea noastră însă, ei trebuie să fie puși de neamul românesc la locul, ce li-se cuvine, chiar și în cazul dacă ar sta ei în fruntea partidului așa numit „istoric”; — ear' celora, cari au fost prea creduli și seduși, să le fie o lecțiune pentru viitor, ca po-căindu-și păcatul slăbiciunii proprii să nisească din răpăduri a restitui neamului lor perderile morale și materiale, ce le-au causat.

A sosit timpul convingerilor în acest prea serios obiect și cu drept cuvînt poate fi considerat de dușman al neamului românesc acela dintre noi, care ar mai insista și în viitor pe lângă un demers de lășitate politică, pentru un credeu în idoli creați de mâinile dușmanilor nostri seculari spre strivirea rîndurilor luptei noastre, spre demoralizarea oamenilor cu credință tare și sfîntă că: Geniul neamului românesc conduce, cu menire într'un sigur viitor, acest popor dăruit de Dumnezeu cu atâtea calități distinse.

Să căutăm în giurul nostru și să vedem faptele, apoi să ne facem convingeri.

„Memorandul” și înaintarea lui în forma cum o cunoaștem a fost dorința întregului popor român, dorința, care rezultă din greutatea situației sale politice în statul maghiar.

Rezultatul acestui demers a fost o convingere morală din cele mai strălucite, cari le poate obține un popor trăind într'un stat puternic și lăsat fiind pradă unui șovinism, care tînde la amalgamare cu forță, volnicos în gradul suprem.

Urmările au fost: agrearea cu care ne-a distins întreaga lume cultă și ridicarea cauzei noastre din ceață întunecată unde nu o vedea nimenea, la nivelul unei cauze celebre, de care are să se țină seamă.

Nu au jertfit deci înzădar, și fără scop, avere și libertate oamenii aleși ai neamului românesc.

Această luptă ne-a ridicat și ne-a făcut cunoscuți lumii întregi și mai ales gînteii latine, prezentându-ne ca ceea-ce sîntem: un popor vrednic de consagvinitatea ei și vrednic de ocrotirea ei generoasă.

Acea, cari după aceste rezultate s'au dimis a propaga schimbarea conduitei Românilor din Transilvania și Ungaria; aceia, cari s'au dimis la lămuriri asupra situației politice și au căzut în păcatul de a face alușuni și prin aceste de a recomanda Românilor o ținută deosebită de cea susținută dela 1881 încoace: aceia n'au fost, n'au putut fi, nici odată, nici la înălțimea oamenilor conducători, și nici inspirați pentru marea cauză a poporului românesc.

E destul se accentuează, că nici o schimbare spre mai bine nu ni-s'a făcut, nici un semn din partea guvernului nostru spre o dorință barêm de îmbunătățire nu ni-s'a arătat, nici o conduită volnică și usurpătoare a acestui guvern nu i-s'a strămutat rostul ei; din contră chiar mai cu deadins a fost și este poporul român prigonit în toate ale sale și neîndreptățit.

Pușcările statului sînt chiar și astăzi îndesuite cu Români pentru pre-puse crime și transgresiuni politice. Amen-dele de bani sînt fără sfîrșit, procesele de presă curg la rîndul lor obicinuit și, ne sînt interzise prin volnicii guvernamentele chiar și întrunirile electorale admise de legile existente.

Nu ne mai putem nici barem înțelege asupra celor-ce avem de făcut din datorința către patrie și națiunea noastră. Consfătuirea chiar și în preajma alegerilor dietale ni-s'a oprit cu vătămarea constituției.

Trăim sub un cras absolutism unguresc.

Nu este respectată nici cea mai înaltă considerațiune, prin care Maiestatea Sa Împăratul-Rege a împărțit agrația martirilor nostri: Dr. Rațiu, I. Coroian, G. Pop de Băsești, Dr. Mihail și ceilalți.

Ei au stat chiar dela eșirea lor din pușcărie sub continue execuțiuni sub titlul speselor pentru procesul Memorandului. Ridicate sub diferite titluri aceste pretensiuni trec peste enorma sumă de 7000 fl. v. a. Chiar în zilele aceste a fost scos prin execuțiune restul acestor pretensiuni de peste 3600 fl.

Zădarnice au fost apelurile lor ridicate, zădarnic și disconsiderat chiar motivul, că faptul agrației învolvă în sine și ștergerea amendelor și a pretensiunilor ulterioare, cari le poate ridica un guvern dușmănos factorilor politici Români, cari au devenit judecați dar' și agrațiați din propria moțiune a Maiestății Sale Împăratului-Rege!

Înzădar' ori-ce încercare, ori-ce pas; dacă Maiestatea Sa Regele a ridicat pedeapsa, guvernul continuă tot cu aceea pedeapsă stăruind a face imposibili pe oamenii devotați cauzei mari românești prin aducerea lor la sapă de lemn.

Spre și mai amplă ilustrare a situației am puté înregistra aici o sumedenie de date din lupta pentru exterminarea noastră, date ce se ivesc zilnic. Dar' ni-s' a cunoscută nouă tuturor din destul.

Goana începută contra poporului român, contra oamenilor sei conducători, contra instituțiilor sale culturale etc., dela eliberarea martirilor se continuă cu o îndoită stărnință, — și dacă situația s'a

schimbat, de sigur că numai înspre mai rău s'a schimbat.

Sîntem în curat cu această situație! Și în curat fiind ne rămîne a mai vedea, că oare dela stăpînire avem să așteptăm noi ameliorarea rețelilor?

Un trecut de 31 ani poate fi de ajuns motiv chiar și pentru poporul român atît de conciliant și răbduriu și atît de săturat cu suferințe hrană a speranței spre mai bine, ba ar puté fi chiar și pentru aceea pătură inteligentă a acestui popor, în care s'a încarnat dorul unei frățești conviețuiri, un îndestulor motiv pentru a se convinge, că dela guvern nici în viitor nu avem nimic de așteptat.

Dar' trebuie să fim în curat și cu faptul că și acei factori cari stau afară de sferele maghiare, dacă voesc să ne vină întru ajutor de sigur, că mai ușor o vor face în interesul unui popor viguros, destoinic și vrednic de a fi; mai ușor o vor face în interesul unei națiuni care-și prețuește averile sale de drept etnic și geografic, și care și le pretinde cu insistență, decît în favorul unui popor laș, care abize de lupta sa dreaptă și legală.

Ori pe ce basă vom continua noi Români lucrarea noastră politică, patriotică și națională, îndată ce aceea exchide posibilitatea unei contopiri a Românilor în naționalitatea maghiară, nu avem să așteptăm nimic dela guvernele maghiare șoviniste și alternativa este pusă cu drept cuvînt:

Politica așa numită conciliantă formează o rușinoasă abdicare dela programul național; ear' susținerea neclătinată a stindardului național este unicul remediu spre mîntuire!!

După un period aproape de doi ani petrecuți în sbuciumări și nedumeriri a sosit timpul, ca să ne strîngem rîndurile, ca puternic să susținem stindardul național.

Plevnescu.

Sibiu, 20 Martie n.

Dela Ligă. Ni-se scrie din Tergoviste, că secția de acolo a Ligei culturale s'a reorganizat, constituindu-se zilele trecute în următorul mod: Președinte Dumitru Alinașiu, decanul advocaților; vicepreședinte Nicolae Sasu, avocat; cassar Gr. Zolovicean, inspector financiar; secretar Nicolae Masăre, profesor; membri în comitet G. Tighineanu, avocat, Ioan Nicolescu, director gimnazial, Nicolae Liscu, institutor; ear' censori G. D. Dimitriu, avocat și George Dragomirescu, profesor.

Gladstone despre chestiunea orientală. Bătrînul și eruditul bărbat de stat englez, Gladstone, întrebînd din partea corespondentului parisiian al lui N. Fr. Presse, asupra chestiunii orientale, i-a răspuns în scrisoare particulară, că după părerea sa diplomația a contribuit în cei din urmă doi ani la istoria veacului al nouăsprezecelea, cu capitolul cel mai curios, mai dureros și o poate spune, că și — mai infam. »Cînd privesc evenimentele în față — zice Gladstone — îmi vine a crede, că toți doresc a pute face ca patria lor să nu fi fost într'un nimic, sau prea puțin pînă la dezvoltarea lor.

Sentență mai zdrobitoare nu se putea croi asupra activității diplomației europene.

Din parlament. Trecînd dieta maghiară în ședința de ieri, Vineri, la discuția pe articole a bugetului ministrului de finanțe, deputatul croat Popovici a cerut ca regaliile comunităților din Croația să nu se dea mai mult în arîndă în masă, ci separat pentru fiecare comună, ear' ministrul Lukacs a promis respectarea acestei legitime dorințe a poporului din Croația. Tot deputatul Popovici a cerut ștergerea timbrului de cîlîndare și reducerea taxelor pentru anunțuri. Bugetul a fost primit în fine și în special, ear' ministrul de finanțe a prezentat dietei imediat proiectul de lege despre apropiiațiune.

Există un popor român!

— Articol trimis din afară —

În adresa dietei maghiare, compusă de Fr. Deák și susternută M. Sale la anul 1861, ne-au promis Maghiarii cu cea mai mare rezoluțiune, că, considerînd jertfele enorme de sânge și de avere, aduse de noi, naționalitățile, pentru susținerea puterii dinastiei habsburgice, vor fi loiali față de noi. Dar' nu numai în adresa aceasta, ci și cu ocaziunea discuțiilor sale din parlament Fr. Deák în continuu a accentuat loialitatea și egalitatea față de noi.

Trebuie să accentuăm că aceste declarațiuni și promisiuni politicienii maghiari nu de bunăvoie ni le-au făcut. Erau constrînși să ni-le facă, ca nu cumva înalta casă domnitoare învîntînd din experiențele tristului trecut, să nu lege pace cu ei, crezînd că sistemul nou înăgurat, adică dualismul, are să fie îndreptat chiar în contra elementelor celor mai dinastice. Loialitate și egalitate față de noi erau condițiunile sine qua non ale sistemului dualistic condițiuni puse de Maghiari.

Știți este anume, că ori-și-ce sistem de guvernare dacă devine contrar intereselor casei domnitoare și a majorității unei țeri dacă se și susține pînă la un timp cu forța celor ajunși la putere, totuși statornic și salutar nu poate să fie.

Ni-s'a promis dară loialitate și egalitate.

Și care este cel mai primitiv postulat al loialității și egalității?

Postulatul cel mai primitiv este, să recunoaștem că acela cu care voim să fim loiali există, are drept la existență, are drept la toate mijloacele existenței sale.

Al doilea element al loialității este, ca să-i dăm cât ne este cu putință, atît posibilitatea de a trăi, cât și ajutorul nostru pretînesc și efectiv, ca să trăească, să se desvoolte și întărească.

Ei bine, dacă politicienii maghiari au vrut să fie cu loialitate și egalitate față de noi, atunci au recunoscut, că noi naționalitățile existăm, avem drept la existența națională, avem drept la toate mijloacele legale necesari spre a ne desvoolta ca naționalitate română, slovacă, sârbă etc.

Și acum vine legislațiunea maghiară dela 1868 încoace și aduce în continuu legi, din cari nu ești în stare, cu cea mai mare bunăvoință, ca să constăți, există oare naționalități sau ba?

Dela 1868 încoace nu este nici o lege maghiară, în care noi naționalitățile să fim barêm numiți, enumerați. Chiar legea mult amintită despre „egala îndreptățire” a naționalităților spune franc, că nu mai recunoaște, decît o singură „națiune politică”, națiunea ungără, ai cărei membri sînt toți cetățenii patriei de ori-și-ce limbă și naționalitate, dar' naționalitățile nu sînt enumerate.

Dacă au venit odată cu ideea nouă a „națiunii politice”, primul postulat al loialității promise ar fi fost, ca să spună rînd pe rînd, că această „națiune politică ungără” se compune din naționalitățile: maghiară, română, germană, slovacă, sârbă și ruteană. Asta ar fi fost cea mai primitivă recerînță a loialității promise față de noi.

Nu e deci mirare, că noi nici cu cea mai mare bunăvoință nu sîntem în stare să înțelegem această lege, care vorbește despre naționalități, dar' să teme a le numi barêm. Titlul legii vorbește despre egală îndreptățire a naționalităților, și paragraful ei nu conține alta, decît egala contopire a tuturor cetățenilor într'o singură „națiune politică”.

Și despre legea aceasta spun șovinistii, că este maximul concesiunilor, ce ni-le-au făcut, ori ni-le pot face!

Nu ne trebuiesc nouă concesiuni din partea nimînui; nu ne trebuiesc promisiuni de loialitate și preveniență, ci ne trebuiesc drepturi hotărîte, bine determi-

nate, adică recunoașterea din partea celor dela putere a faptului netăgăduit, că noi existăm ca naționalitate română și că avem drept la toate mijloacele politice și culturale, de cari se condiționează conservarea naționalității noastre și desvooltarea ei.

Naționalitățile din patrie sînt conștite de existența lor națională. Începînd dela „suplex libellus Valachorum”, noi n'am voit alta decît să ne manifestăm că existăm și să fim admiși, ca naționalitate recunoscută și apărută de lege.

În catastrofa dela 1848, cînd s'a făcut marea desbinare între dinastie și Maghiari, noi din loialitate și din patriotizm ne-am alăturat la dinastie, pentru-că am recunoscut pe Împăratul-Rege și pentru-că numai dela casa domnitoare am așteptat, că prin o legislațiune bună și vrednică, ne va face cu puțință existența și desvooltarea noastră națională. Casa domnitoare, după oprirea revoluțiunii, a fost cu oare-care bunăvoință față de noi. Grele au fost timpurile acelea, dar' câte drepturi am avut, au fost respectate.

În 1868 cu inaugurarea sistemului nou, cei ajunși la putere ne-au promis loialitate și echitate, și în butul tuturor promisiunilor ei au inaugurat un sistem șovinist, îngâmfat, egoist, necruțător, scurt vîzător și primejdios pentru interesele Monarchiei întregi, care sistem ajungînd la culmea îngânfării sale astăzi deja tăgăduiește, că nici ar exista măcar și un popor românesc. Ce confuzie de idei! Există în această nefericită țeară trei milioane de Români, dar' un popor român totuși nu există.

Aceasta-i loialitatea și echitatea promisă? Liberalismul șovinist nu în deșert cochetează totdeauna cu cei mai rău-voințatori ai casei domnitoare, nu în deșert se încumută a face presiune și în sus! Grea, foarte grea e responsabilitatea lui înaintea istoriei popoarelor, căci nu numai pe noi ne face imposibili, dar' și Monarchia întregă o expune, ca un nebul fără de conștiință, primejdiei.

Delamunte.

Din Budapesta.

— Scrisoare particulară. —

— 17 Martie n. 1897.

Descoperirile din timpul din urmă făcute contra unor marcante persoane ale parlamentului maghiar, se vede, că sînt numai începuturi timide, dar' care promet a lua dimensiuni tot mai mari. Deplasarea lui Morzányi a făcut o impresiune foarte neplăcută în toate cercurile politice de aci, dar' nime-nu n'a așteptat, că executarea corifeului liberal va arunca o umbră atît de neagră și asupra altor companiști, mai mult sau mai puțin pronunțați, ai cleei „oposiționiste”.

Articolul din Hasznok, apărut azi, prin care se dovedește, că acei „aprig” apărător al moralei parlamentare maghiare, care a înghipat atît de rău pe Morzányi, e mai demoralizat, decît Catilina al se, a produs o senzațiune indescriptibilă pretindîndea și toată lumea numai de Pichler Győző vorbește. Căci un individ, care în calitatea sa de secretar privat al lui Kossuth Ferencz girează afacerile acestuia într'un așa murdar chip, încît stăpînul său îl degradează mai pe jos, decît pe lacheul său, un individ care ca dirigent financiar al unei foi dilapidază o sumă considerabilă de bani, — un astfel de individ să vină cu atîta severitate și să se angajeze ca for morală, această denotă o stare a moralității atît de îngrozitoare, încît și cel mai blajin temperament se revoltă.

Această generală depresiune a opiniei publice a terorizat pe toți quasi-politicienii maghiari. Ei i-au pus apoi toate forțele, ca să facă mușama întreagă chestiunea.

Pichler, ca un cinism revoltător s'a grăbit, împreună cu Hentaller, Dienes și încă un companion, să „isprăvească pe cale cavale-rească” atacul îndreptat de Walles în „Hasznok”. Și după obiceiul „nemeșesc maghiar”, închizînd ei cu cheia ușa celui din urmă, i-au tras o bătaie patriotică. Kossuth Ferencz, vîzînd prăpastia ce-l așteaptă, dacă nu neagă autenticitatea epistolei, s'a grăbit să „spele

ori-ce bănuială* care ar pune în noarea scumpului sau amic și astfel să pună capăt pericolului ce amenința partidul antidinastic.

Există naivi, cari acceptăz falsitatea epistolei, însă chiar în forma ei falsificată o consideră de o armă desperată și nevrednică pentru scopuri politice. Cei mai mulți însă consideră declarația de desvinovățire a lui Kossuth, ca un corectiv stupid, prin care el 'și-a săpat groapa, nu numai sieși, dar întregii clice kossuthiste. Căci astfel de cuvinte, ca: „Nu te angaja la o astfel de pozițiune, a cărei împlinire este împreună cu manipulație de bani. Rămâi exclusiv pe cariera politică”, astfel de „stat” nu e nici mai mult, nici mai puțin, decât „decretarea” lămurită a sentinței, că cariera politică este un for deschis pentru cei mai ordinari pungași, și acest decret făcut de fiul lui Kossuth, ar însemna ultimul lui cuvânt pe teren politic.

Toate foile pretind lămuriri grabnice dela Kossuth Ferencz asupra acestui punct. Astăzi nimeni nu e sigur ce sensuri va aduce ziua de mâine. Dacă s'a prezentat cândva imoralitatea politică maghiară în toată „splendoarea” ei înaintea străinilor, ea s'a înfăptuit acum.”

Romeo.

Complesanță, sau dreptate?

Bihor, Martie 1897.

Domnii aceloră cari fac pe „cultii” zicând că „complesanța” cere jucarea „ceardas”-ului dacă e vr' un Ungur de față, le recomand și iee pildă și în această privință dela Unguri.

„Szabad-ág” din Oradea-Mare în numărul său de 3 Martie publică în primul articol de fond: „Crescere națională”. Vorbind despre staticarea preparandilor, șcl. plănuită de ministrul de culte, zice:

„Suntem convinși că confesiunile de bună voie vor oferi statului o parte considerabilă a preparandilor lor, dacă controla severă, atât de necesară s'ar pute pune în praxă cu toată energia. Deci răspândirea puterii statului pe terenul acesta n'ar provoca lupte nouă, decât „cel mult” încât privește institutiile naționalităților. Dar” tocmai aici e răul cel mai mare. Institutiile lor sunt cele mai primitive, dascălii lor în cea mai mare parte sunt învățători numai după nume și se ocupă cu toate, dar' cu învățământul de abia”.

În sfârșit se întoarce ear la ideea de unde a pornit: „Crescerea națională în Ungaria poate fi numai maghiară” — și încheie „Vom mai ajunge acolo ca în fie-care comună a Ungariei creșterea națională să aibă o forță-tare în scoile statului” (adece, dacă vom avea banii de lipsă)“.

Asta-i „complesanță”?

Dar' vine și mai bine,—în articolul de fond din 5 Martie „Despre vecin” numita foae constată, că în Austria federalismul câștigă tot mai mult teren și totuși încheie:

„Dacă însă ar veni cineva și ar vrea să introducă spiritualitatea în Ungaria, el se va convinge, că noi Maghiarii nu sîntem nici Svabi cu creeri moi, nici Slovaci cu căpătină de peatră”!

Grozavi se mai fac domnii, însă precum a răspuns „Tribuna” la așteptarea modestă, că „cel mult” naționalitățile vor cauza luptă, scriind în nr. 42: „unde să ia, trebuie să fie unul care dă,—așa culegem noi a afirma față cu amenințarea lui „Szabad-ág”, că dacă Svabi cari numai în Austria sînt mai mulți decât

Maghiari pe întreg rotogolul pământului, au trebuit să cedeze pretenziunilor celorlalte popoare, (asemenea au cedat Walonii în Belgia față cu Famanzii), atunci cu atât mai mult vor trebui să cedeze Maghiarii, cari în lume n'au nici un prietin. Și cu cât mai curând o vor face, cu atât mai bine pentru dînșii, căci altminterlea e foarte cu puțință să se va face rînduială aici fără să fie întrebări dînșii, precum se face acum în Creta și se va face și în alte părți ale Turciei. Aceasta nu e numai părerea noastră, ci și a lui Ugron, care vara trecută interpellând pe Bánffy despre cestiunea orientală l'a făcut atent ca să se împotrivescă dărăburii Turciei, „căci dacă puterile vor fi gata cu dînsa, va veni rîndul la noi”.

Gura păcătoșului adevăr grăește! — germanul.

Din München.

— Scrisoare particulară. —

— 16 Martie 1897.

Pami sto Criti? — Romania. — Tinerimea. — O conferență.

Suntem un popor tîner și inteligent.

Zi de zi se mărește numărul aceloră, pe cari dorul de a se adăpa la izvorul științelor, îi mîna departe din țeara mamă în străinătate.

Zi de zi se mărește numărul aceloră, cari vin în mitropola artelor, ca apoi cunoștințele aci câștigate să le pună în serviciul națiunii.

Și așa cred, că va fi bine primit de toți cari se interesează de noi tinerimea română în străinătate, dacă din când în când o să trimit o scrisoare despre viața și activitatea noastră.

De astă-dată voi începe cu chestia cea mai actuală, cu chestia cretensă. De săptămîni de zile deja ziarele de aci nu mai au alt articol de fond, decât despre chestia cretensă.

Bavarezii de altminterlea nu se țin ușor la suflet pentru ceva, prea sînt cuprinși de vestita „Gemüthlichkeit” — și chiar pentru Greci nu, căci nu pot uita, că odinioară un principe bavarez a fost regele Greciei — și alungat de poporul grec.

Și dacă se observă și pe aci ceva în suferință, se manifestează numai pentru tinerime, care simpatizează cu poporul, care a început lupta pentru eliberarea fraților apăsăți.

Tinerii greci sînt toți rechemăți la arme, și dacă te preumbii prin străzile din apropierea școalelor superioare nu arare-ori auzi vorbe grecești.

„Pami sto Criti, colega?”

— „Pami, pami!”

Și ne-a succes și nouă să înființăm aci departe de ori-ce suflare românească o societate — și deși se pun pedeci prosperării ei din partea altor societăți în frunte cu cea austro-ungară — nimic n'o să ne împedice a lucra cu zel pentru ajungerea scopului.

Influența binefăcătoare începe a se și manifesta. Pe când până acum arare-ori se întâlneau tinerii români în număr mai mare — acum în fiecare Sămbătă se întâlnesc aproape toți tinerii români de aci în stîlul societății, spre a asculta și discuta diferitele disertații și prelegeri ale membrilor.

Biblioteca încă e în creștere și așa avem speranță, că cu timpul o să devină societatea noastră o societate respectabilă și respectată de toți.

Rolul tinerimei române e mare. Ea e pulsul națiunii, în mișcările ei se manifestă mișcarea poporului întreg, ea încă n'a fost, dar' va fi.

Și în stîlul tinerimei de aci începe a se manifesta un interes viu față de luptele poporului român și mulți au intrat în societăți germane, ca cu grai viu să deslușiască tinerimea străină despre aspirațiile și drepturile noastre.

Cu sfîrșitul semestrului am a raporta și înveselitoarea știre, că 4 tineri români — doi din Transilvania — au făcut cu succes primul examen de stat.

Observând tinerimea română viu interes, care începe a se manifesta între tinerimea germană față de noi Români, a hotărît tineria unor serii de conferențe în limba germană, la cari se invite tinerimea germană.

Seria conferențelor a început-o Sămbătă trecută tinerul I. Școful cu conferența sa: „Die Bestrebungen des romanischen Volkes in Siebenbürgen und Ungarn” — în care a făcut pe scurt istoricul chestiei române, arătând pe baza exemplelor practice asupra Românilor și expunând programul poporului român.

Conferențiarul a fost resplătit cu vii aplauze din partea tinerimei germane, care a venit în număr de vre-o 40 inși.

Proxima conferență va tracta despre: „Ungaria ca stat poliglot”.

Și acum închei în speranță, că în viitor o se vă pot raporta și mai multe — și mai îmbucurătoare.

Correspondentul.

Cronică politică.

Serbi și Bulgari.

Sofia, 17 Martie. Ziulr oficios „Progressul” ia ca din senin în apărare Grecia și critică aspru procedarea puterilor față cu Grecia. Amintitul ziulr, al cărui întreg tiragiu mai zilele trecute a fost nimicit, fiindcă publicase știrea încheierii alianței între Bulgaria, Serbia și Muntenegru, publică acum textul întreg al vorbirii ce a rostit-o ministrul-president Stoilov în clubul partidului guvernamental și în care vorbire declarase, că „în urma vizitei regelui Alexandru (la Sofia) Bulgaria s'a alipit ca aliată la Serbia și Muntenegru sub protectoratul Rusiei, pentru a se apăra în comun în contra ori-cărui atac asupra intereselor fie-cărui dintre ele”. Cei de față, zice foia, așa au fost de înșuflețiți de această împărtășire, încât au purtat pe Stoilov pe umeri prin sală”.

Ear Narodni Listy din Praga, care stă în strînsă legătură cu oamenii cei mai hotărîtori ai partidului radical serb (acum la putere), aduc din Belgrad informațiunea că se poate de pozitivă, că în ziua plecării regelui Alexandru la Sofia au sosit la Belgrad din Rusia cele 200 000 puști cu repetiție pe cari Tarul le promisese Bulgariei pentru cazul că va intra în alianță cu Serbia și Muntenegru. Nu peste mult au să sosească și cele 40 milioane de cartușe, care se țin de puștile dăruite.

Răvașul Nostru.

Sibiul, 20 Martie n.

Prigonirile continuă fără întrerupere, cu o furie mai mare ca ori-când. Semn, că „situația schimbată”, e mai rea, de cum a fost; semn, că guvernul lăudat de a fi «intrat în intențiunile Coroanei» nu consideră întru nimic „reserva binevoitoare” ce i-ar fi arătând „poporul românesc”, după vorba Tribunei Poporului.

Eată dovezile:

Procese din Alba-Iulia.

— Raport special al „Tribunei”. —

Alba-Iulia, 19 Martie.

Este îngrozitor, dacă te gîndești la ceea-ce se face cu noi. Temnițele sînt pline de Români, și zilnic se fac procese. Unii din temnițe sînt aduși la tribunal, ca să-și primească noua osîndă. De abia gată bietul român cu o pedeapsă și trebuie să înceapă alta.

Eată nouele procese:

Procesul Buciumanilor.

Ieri s'a pertractat procesul Buciumanilor, acușati pentru întîmpinarea ce au făcut regretatului Iovu Babuș, când s'a reintors acasă din temnița Clujului, în 27 Iulie 1894.

Pe banca acușătorilor erau 11 Români, între cari 2 tineri domnișoare, 1 doamnă văduvă și 8 bărbați.

Eată numele lor:

Virgil Todescu, doctorand în medicină (B.-Cerb).

Gregorin Sima, preot.

Aurel Dancu, proprietar.

Ioan David, candidat de avocat.

George David, candidat de avocat (B.-Seasa).

Nicolae Bășan, preot (Buc.-Isbita).

Ioan Naicu, (B.-Seasa).

Simeon Dandea, acum rob în M.-Oșorheiu.

Elena —, Sofia —, și Teresa David (B.-Seasa).

DI S. Dandea a fost adus la pertractare din temnița ordinară dela M.-Oșorheiu, unde este închis dela 25 Sept. 1896 pe 6 luni, condamnat pentru o vorbire ținută în hotelul Detunata din Abrud.

Martori sînt foarte mulți, între cari musicanții din capela lui Ghiuș.

Apărător n'au avut!

Tribunalul i-a condamnat pe toți acușatii.

Damele au fost osîndite la amendă de câte 50 fl.

Domnii au fost condamnați la arest ordinar de câte 8—30 zile și suportarea speselor, cari sînt foarte mari.

Toți au insinuat apelație. E de însemnat, că toți acușatii sînt înrudiți ori în-cuscieri cu regretatul Babuș, pe care l'au fost întîmpinat la sosirea din temniță.

Pentru legile păgâne.

Ilie al lui Nicolae Orăscu, cărauș din Doștat (comit. Alba-inf.), și Manțiu Ioan Manțiușan, un oier bătrîn din Poiana-Sibiului au fost condamnați în 24 Septembrie 1896 (vezi nr. 203—4 ai „Tribunei” din anul trecut) la câte un an temniță de stat, pentru-că pîcote în cârcina din Doștat, au zis că legile „bisericesti” sînt păgâne și că nici în Turcia nu sînt astfel de legi. Apelând, tabla reg. le-a redus pedeapsa la câte

3 luni. Ei vor intra cît de curînd în temnița de stat a Seghedinului, unde ca și Doștu din Valea-Bradului, se vor minuna de cinstea, ce i-a ajuns din partea guvernului mil-lenar.

Procesul lui A. Ciato.

Tinerul iurist Aurel Ciato din Blaj a fost condamnat la 28 August 1896 la 1 an temniță de stat și 450 fl. amendă pentru un pretins toast la o petrecere a studenților din Blaj. (Vezi nr. 182—3 ai „Tribunei” din 1896). Prin apelație tabla reg. i-a redus pedeapsa la 3 luni, curia din Budapesta însă i-a ridicat-o la 6 luni.

Din temnițe.

Pentru afaceri din 1894 și acum mai sufer unii prin temnițele de aici.

De curînd au fost aduși 17 moși din Scărișoara, judecați pentru-că nu s'au lăsat să-și împuște pădurarii erariali, cari i-au atacat în cap de noapte. Procesul Scărișoarenilor e cunoscut. Despre acești nefericiți fac amintire cu atât mai virtos că suferințele fraților lor de acasă mai că nu sînt mai mici ca ale sclavilor de oare cînd din America.

Între acești robi este unul de tot idioț, — care nici nu știe că el se află în temniță și toate mișcările lui trebuie să le facă după conducerea vre-unui conșot rob, fără de al cărui ajutor nici că poate să-și afle ușa celulei sale. Și cu toate acestea el trebuie să ro-bească.

Aici se vină Pulszky!

Procesul din Sibiul.

— Raport special. —

Sibiul, 20 Martie n.

Azi, la 10 ore a. m., s'a început în-aintea tribunalului din loc pertractarea finală în procesul intentat părintelui Emanuel Beșă din Zlagna, pe cuvînt că la un ospet din comuna Poiana ar fi „preamărit pe martiri”.

Președinte de tribunal: jud. Bădila, procuror: Csizsinsky, apărător avocatul din loc V. P. Harșianu.

Martori prezenți doi: învățătorul Ilie Georgescu și Ioan Șerb, din Poiana.

Acușatul, părint. Beșă neagă, că ar fi vorbit despre martiri. Martorii susțin a fi auzit, că a amintit de ei, dar' n'a vorbit întru preamărirea lor.

După-ce vorbesc procurorul, apărătorul și acușatul, tribunalul se retrage spre a aduce sentența.

La 12¹/₂ ore președintele anunță, că dl. Beșă, declarat vinovat, e osîndit la 25 fl. amendă eventual 5 zile arest.

Procurorul insinuu recurs pentru agravarea sentinței; apărătorul insinuu recurs în favorul clientului său.

CRONICĂ

Sibiul, 20 Martie n. 1897.

Invitare. Pt. membrii din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” se invită la ședința comitetului, ce se va țină Mercuri în 12/24 Martie c. la orele 6 seara în localitățile „Asociațiunii Transilvane”.

Visite regale. Din Petersburg se anunță, că după visita ce o va face Tarului M. Sa Monarchul nostru și apoi împăratul Germaniei, vor visita pe Tar marele duce de Hessen și soția, moștenitorul italian și soția și principele Muntenegrului. În diicul verii

FOIȚA „TRIBUNEI”.

ÎN SERI SENINE.

În seri senine sus pe cer

Frumoase stele apar

Dar' până-n ziua rînd pe rînd

S'ascund cu toate ear!

Și pe câmpii în primăveri

Flori miliarde cresc...

Dar' până-n noapte câte pier

Se rup... se vejezesc?...!

Chiar în vîzduch de pe pămînt

Cați aburi se ridică...

Dar' nori făcîndu-se din ei

Jos pe pămînt, ear' pică!

Numai din pieptul omenesc

Linștește dacă — zboară

Nu se reîntoarce în veci mai mult

La noi a doua-oară!!

Septimiu B. Murășan.

Cîteva idei despre dragostea de mamă.

— Prelegere citită la ultima serată a studenților universitari din Cluj. —

(Urmare și fine)

III.

Doamnelor și domnilor!

Din vastul material ce mi-se cumulează vrînd nevrînd în giurul obiectului, pe care l'am analizat până acum, fie-mi permis se mai ridic în relief un punct de vedere din care e lipsă se tractez iubirea maternă pentru-ca se scot la cale un ce întreg și rotunzit: e punctul de vedere al esteticei.

Am văzut că afecțiunea maternă se caracterizează tocmai prin gingașia și finețea sentimentelor pe cari le provoacă.

Dacă sîntem de acord cu aceea, că obiectul artelor poetice este tocmai presențarea frumosului și a sublimului, ne va păre foarte natural ca iubirea de mamă, aceasta cea mai frumoasă din frumsețele sufletului omenesc, să-și ocupe locul de frunte în opurile de artă ale scriitorilor din toate veacurile și dela toate popoarele.

De vom resoli prin operele de valoare ale literaturii universale ne vom convinge, că chiar acele opuri ale oamenilor geniali, cari au de obiect iubirea maternă formează cea mai puternică și mai frumoasă parte a individualității lor poetice.

În special în literatura noastră națională avem două mărgăritare neprețuite, cari ne prezintă iubirea maternă și încă din partea ei cea mai sublimă, dar' și mai tragică.

Sînt frumoasele poezii „La icoană”, de Al. Vlăduț și „Ziua învierii”, de G. Cosbuc. În ambele ni-se prezintă durerea mamei care își pierde unicul odor, singura bucurie și mîngăiere a truditei lor vieți.

În rugăciunea mamei către sfînta fecioară, Vlăduț crează versuri de o putere poetică neîntrecută!

„O îndură-te privește-l și din ochii tei c'o rază de viață încălește-l. Căci tu știi ce fericire-i să-ți lipești pruncul la pept.

Ațîntit, să stea asupra-i și prin somn ochiul deștept.

Și cum inima-ți tresare c'un scîncit când el te chiamă.

Să-l acoperi cu iubirea și cu paza ta de mamă”.

Dar' copilul își expiră nevinovatul suflet în brațele ei, și mama înmărmurește cu copilul mort în mîni. Și în loc de rugă ea isbucnește într-o desperare potențată până la paroxism.

Lovită în sentimentul ei cel mai scump ea degenează până la trupea blăsfemii asupra celor sfînte. O imoralitate aceasta la aparență dar' în fond în zugrăvirea acesteia

a stării psihice a mamei se cuprinde cel mai frumos adevăr poetic și cea mai clasică pătrundere în misterile ciudate ale iubirii materne.

La genialul liric Heinrich Heine focă am sîlat un admirabil sonet adresat mamei sale, în care e prezentată iubirea de mamă într'un mod vrednic de marelă măiestru.

Mersul ideilor acestui sonet pe românește ar fi cam următorul:

— „În nebunia-mi tinerească”, zice poetul către mamă-sa, „te-am părăsit odată și am rătăcit prin lumea largă pentru-ca se află iubirea.

Am căutat-o în tot locul și am bătut la fiecare ușă cîșind iubire, dar' oamenii nu mi-au dat decât ură — ură nemiloasă.

Bolnav și abătut m'am întors acasă. Și ah tu mi-ai eșit în cale și ceea-ce am zărit atunci înnoțind în ochii tăi era tocmai dulcea, mult căutata iubire”.

Doamnelor și domnilor!

Ajuns la finea lucrării mele află de lipsă se reasumez în câteva cuvinte rezultatele la cari am ajuns în cele de până acum.

Am văzut la început cum iubirea de mamă e o lege psihologică, căreia avem să-i mulțumim în mare parte continuitatea ființelor viețuitoare de pe pămînt.

Am aflat mai departe că în viața societății omenesti ea e ca o necesitate binefăc-

toare și că ori-ce formație socială care ar nesocoti acest sentiment ar fi dacă nu chiar imposibilă la tot cazul cu puține șanse de o durată mai mare.

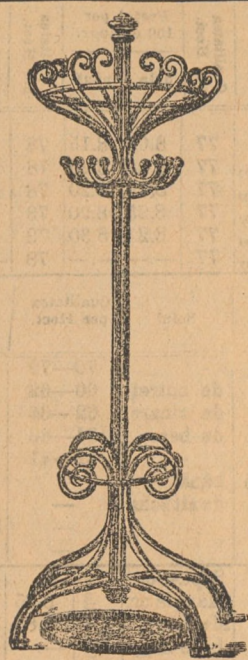
În fine ne-am convins că dragostea de mamă este una dintre cele mai delicate și mai poetice sentimente; un isvor bogat de virtuți și un balsam mîngăetor pentru omenimea suferindă.

De aceea de încheiere cu drept cuvînt pot exclama, că fericit, de o mie de ori fericit e tinerul care rînit de spini vieții de toate zilele, decepționat pe un moment de loviturile și lăvinele sorții sau de perversitatea și egoismul oamenilor află întotdeauna mîngăiere și întărire la sinul unei mame iubitoare.

Dar' n'are drept să se plîngă nici acela care întocmai ca și mine își poate zice cel puțin atîta că: de cîte ori se perde cu gîndul în vremi trecute, rîzîndu-lă printre suvenirile copilăriei fericite, îi apare înaintea ochilor spirituali un chip iubit de femeie cu fața ridicată de aceeași iubire-sfîntă și în ochi cu aceeași nesfîrșită gingașie și bunătate, căreia asemenea nu a mai întîlnit la nici o altă femeie din lume. Căci pe cînd toate celelalte îi sînt și i-au fost mai mult sau mai puțin străine, ea singură a fost mama lui.

Valer Moldovan.

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian**.
 Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
 acțiuni: **V. H. Dressandt**.

Când cumpărați mobile
se cumpărați bine
ce fel și unde se cumpărați. Cele mai practice
mobile sunt

mobilele
din lemn încovoiat,
fiindcă sunt frumoase
durabile și ieftine.

Cea mai mare alegere de astfel de mo-
bile, în forme cele mai plăcute și cu
prețuri cele mai ieftine

se găsește la

Fabrica de mobile

a societății pe acțiuni [969] 2—10

în Turceansky Sv. Martin (Turócz-Szt.-Márton).

Prețuri curente ilustrate trimitem ori-și-cui la cerere gratis și franco.

Când veți comanda, provocați-vă la acest anunț.

Un tânăr român

perfect în limba maghiară află imediat
ocupațiune în cancelaria notarială din Sadu.

Reflecții la acest post au să se
adreseze la dl Popoviciu, notar
comunal în Sadu, u. p. Nagy-Disznod.
[977] 2—3

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
siliului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.

Se trimite sub plic pentru 60 cr. în
marce postale. [478] 6—52

Curt Röber, Braunschweig.

Elegante

Inele de dame și domni

Veritabile 14 carate argint aurit; fiecare bu-
cată e marcată oficios, pentru durabilitatea
vecinică garanție de 5 ani.

Numărul 191, cu simili-
brillant fl. 2.40.

Numărul 22, cu safir și
brillant imitat fl. 1.90.

Numărul 145, cu simili
brillant fl. 1.75.

Numărul 37, cu imitație
de Turkis fl. 1.95.

Nr. 117, cu imitație de
Turkis fl. 1.75.

Numărul 142, cu simili
brillant fl. 1.75.

Brilante imitate a acestor inele sunt
de un foc splendid. Inele de logodnă fl. 1.20
bucate; ca măsură se pot da fășii de hârtie.
A se procura dela [954] 1—6

Alfred Fischer,

Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Se trimite prin rambursă (Nachnahme). — La cas de-a nu
conveni se redau bani.

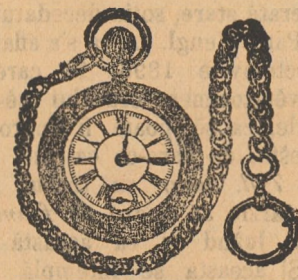
Catalog gratis.

Nici-odată

nu se va da rara ocazie de-a procura
pentru numai fl. 3.50

următoarea colecție splendidă de
obiecte:

10 bucăți fl. 3.50.

1 orologiu de buzunar prima anker
remontoir, umblă regulat, 3 ani garanție.
1 lanț de orologiu, fin de goldin.
2 inele de goldin, cu similitudină
și rubine.
2 bumbi de manșetă, goldin cu me-
chanism patentat.
1 ac frumos cu broșă pentru dame.
3 bumbi de cămeșă la piept, goldin.
Toate aceste zece splendide giuvaere
dimpună cu orologiu remontoir anker,
costă numai [955] 1—6

fl. 3.50

Se trimite per Nachnahme prin

Alfred Fischer,

liferant al

societății oficialilor c. r. de trenuri.

Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Pentru lucrurile neconvenite se retrimite banii.

Schimbare de local.

Îmi iau voie a face cunoscut p. t.
public și stimatei mele mușterii, că
mi-am mutat

croitoria de haine bărbătești

din strada Ureului în strada
Măcelarilor nr. 23, (casa Gundhardt).
Mulțumind pentru încrederea de
până acum, rog a mi-o păstra și pe
viitor.

Cu stăimă:

[966] 3—3 L. Schemmel.

Nr. 45—1897.

[976] 2—2

Pășunat de vite.

În 25 Martie st. n. (13 Martie
st. v.) la 3 ore d. a. în cancelaria co-
munală din Daia-săsească, se va da
în arândă, pe unii ori mai mulți ani un
pășunat de 70 jugere potrivit pentru
oi și alte vite.

Daia-săsească, (Thalheim), 14
Martie 1897.

Presbyteriul ev. A. B.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL

„CONFERENȚEI NAȚIONALE”.

în mărime 33×50 cm.

Cu preț de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
postă fl. 1.70.

Doamna Anna Csillag e însăși vânzătoarea.

Eu Anna Csillag

cu părul Loreley uriaș al meu, de 185 centimetri de lung, pe care
mi-l-am dobândit în urma folosinței în decurs de 14 luni a pomadei
inventate de mine, care este recunoscută din partea celor mai renumite
autorități medicale ca singurul mijloc contra căderii părului, pentru acce-
larea creșterii acestuia, pentru întărirea pielii capului; ea înaintază
la domni creșterea de barbă plină, stufoasă, și deja după o scurtă în-
trebuințare împrumută atât părului din cap, cât și barbei o lucire
și desime naturală și-l scutește de o cărunțire până la adânci bătrânețe.

Prețul unui borcănaș fl. 1, 2, 3, 5.

Expediție zilnică în toate părțile lumii, dacă se trimit banii înainte sau cu rambursă din
fabrica

Anna Csillag

Viena,

I. Seilergasse Nr. 9.

Peptene Anna Csillag, garanță fără a se frânge. Prețul 1 fl.

Perie de cap Anna Csillag, cea mai fină. Prețul 1 fl. 50 cr.

Stim. Madame Csillag!

Vă rog a trimite pe adresa: Excel. Sa d-na Contesă Kiemansse, soția locuitorului de
stat, Viena, Herrengasse, 3 borcănașe de pomadă à 2 fl., pentru îngrijirea părului, cari și-au dovedit
deja rezultatul bun.

Cu deosebită stimă, cameriera Excel. Sale: Irma Pletzl.

Slatina, în Boemia.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Aveți bunătațe a-mi trimite pe adresa mea
2 borcane din excelența d-voastră pomadă de păr
cu îndrumările de întrebare.

Printz Fr. Auersperg.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Mă rog a-mi trimite încă un borcan din re-
numita d-voastră pomadă.

Conte Felix Gonrey, Viena.

D-șoară Anna Csillag!

Mă rog a-mi trimite cu rambursă postală
încă două borcane de pomadă de păr.

Conte Em. Esterházy, Bakony-Szt.-László.

Prea Stim. d-șoară Anna Csillag!

Am auzit mult despre excelența înfățișă a po-
madei d-voastră de păr și mă rog a-mi trimite
un borcănaș cu întoarcerea poștei.

Cu distinsă stimă:

Conte Ladislau Esterházy sen.

Stim. d-șoară Anna Csillag!

Aveți bunătațe a-mi trimite trei borcănașe
din excelența d-voastră pomadă de păr.

Jacob Girardi de Ebenstein, Trient, Tirol.

Stimabilă!

Vă rog a-mi trimite un borcănaș din prețuita
d-voastră pomadă.

Contesa Anna de Wurmbbrandt, Bickfeld.

Unica pomadă Natalia e unicul mijloc de frumusețe pentru dame, mijloc care face fața
înfloritoare, fragedă și tinere, netezește ori-ce încrețituri și face să dispară coșurile, petele și toate
necurățiile cari obvin pe fața, curăță perfect fața de sgrăbunțele vătătoare în foarte scurt timp.
Unica pomadă Natalia face pelea gingașă teintului, îi dă o înfățișare strălucitoare. Prețul de borcănaș
2 fl. și ține multă vreme, așa, că folosul lui nu costă mai mult de 2 cr. pe zi. Pudră Natalia 80 cr.
săpun Natalia 10 cr. — Comandele prin trimiterea înainte a banilor sau cu rambursă sunt a se
adresa la depositul principal: Anna Csillag, Viena, I., Seilergasse 9. [19] 10—10

Sensație

[794] 3—6

fac
orologele remontoir din goldin de Genf,
care s-au aflat numai acum.

Aceste orologe, mulțumită splendei și eleganței
lor execuții, nu se pot deosebi de cele din aur curat,
nici chiar din partea oamenilor specialiști.

Cuțituțele admirabil ciselate, rămân pentru totdeauna
absolut neschimbate și pentru mersul regulat al oro-
loagelor se dă o garanție în scris pe 3 ani.

Prețul à 6 fl.

Lanțuri de goldin potrivite pentru asemenea orologe, fason sport-marchis sau
pancer à 1 fl. 50 cr.

La fiecare orologiu se dă gratuit o pungă de piele.

A se adresa la:

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

Se trimite pe lângă rambursă postală. — Dacă nu convin orol-ogele se reprimiso înapoi.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Convinge-te

Că bicicletele mele model
1897 din materialul verita-
bil englez și apartinențele
lor sunt cele mai bune și cu
toate aceste cele mai ieftine. [550] 4—10
Modelele din 1897 au mers excelent,
sunt tari și totuși ușoare. Touren-Nower,
construcțiune perfect de frumoasă, exterior
elegant, duble oaze goale lanț Perry și
mașină de precizie de primul rang.

Se caută negustori.

Cataloge gratis și franco.

M. Rundbakin,

Viena, II., Taborstrasse 35.

Cea mai mare casă pentru spedere de
biciclete în Austria.

Stofe veritabile de Brünn

pentru primăvară și vară

[689] 5—45

O bucată de 3/10 metri, din
care ese un rind întreg de
haine bărbătești (roc, pan-
talon și giletă) costă numai

fl. 4.80 veritabilă stofă de lână bună
fl. 6.— veritabilă stofă de lână mai bună
fl. 7.— veritabilă stofă de lână fină
fl. 9.— veritabilă stofă de lână mai fină
fl. 10.— veritabilă stofă de lână foarte fină

lână
curată de
oale.

O bucată pentru un rind de haine negre de salon 10 fl.

Asemenea stofe pentru pardisii, loden de turiști, kamgar foarte fin și tot felul de
alte stofe spedează cu prețurile de fabrică depositul de fabrică de stofe, prea cu-
noscută cu reală și solidă

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

Favorurile ce le dă comandarea de stofe direct la firma de mai sus, în locul unde
se fabrică, sunt însemnate: abundență într-o alege, mărfuri proaspete, prețuri fixate
ieftin, executarea curantă a celor mai mici comande etc. etc.

Fabrică de casse.

Subscribul îmi iau voie a face atent p. t. pu-
blicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse
numai din material bun și tare. De aceea rog cu
deosebire on. public, care caută casse, să binevoască
a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și
măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-
afară se nu confundă cu alte casse ce obvin în co-
merciu, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după
măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e pan-
terate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcii-mare Nr. 8.

[602] 4—24

